

เนื่องจากส่วนใหญ่ เสียงรบกวนในหูเกิดขึ้นจาก **ประสาทหูเสื่อม** ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีแนวทางการรักษาที่ทำให้หายขาดได้ แต่ช่วยควบคุมอาการให้ดีขึ้นได้ การรักษาอาจพิจารณาตามสาเหตุ เช่น

- **การป้องกันการเกิดประสาทหูเสื่อมมากขึ้น**
เช่น การอยู่ในที่เสียงดัง, การใช้ยาที่เป็นพิษต่อประสาทหู, การติดเชื้อในหู, อุบัติเหตุหรือกระทบกระเทือนบริเวณศีรษะและหู เป็นต้น

- **การใส่เครื่องช่วยฟัง**
ในกรณีที่ผู้ป่วยมีอาการสูญเสียการได้ยินร่วมด้วย
- **การใช้อุปกรณ์ช่วยฟังที่สามารถกลบเสียงรบกวนได้**
- **การใช้เสียงธรรมชาติกระตุ้นการทำงานของประสาท**

- **การรักษาด้วยยา**

เช่น ยาลดความไวของประสาทหู รวมถึงยาที่มีผลต่อสารสื่อประสาทในสมอง, ยางขยายหลอดเลือด, ยาต้านภาวะซึมเศร้า, ยาแก้นชักบางชนิด เป็นต้น และในปัจจุบัน

มีการใช้ยา **Egb 761®** ซึ่งเป็นสารสกัดมาตรฐานจากใบแป๊ะทิว (Standardized Ginkgo Biloba Extract) ที่สามารถ

เพิ่มการไหลเวียนของเลือดและกำจัดอนุมูลอิสระ ทำให้มีประสิทธิภาพในการรักษาอาการเสียงดังรบกวนในหู รวมไปถึงการรักษาในผู้ป่วยสูงอายุบางรายที่มีภาวะสมองเสื่อมระยะเริ่มต้นได้ นอกจากนี้ การใช้ยา **Egb 761®** ยังไม่พบรายงานอาการไม่พึงประสงค์ที่รุนแรงจากการใช้ยาในระยะยาวด้วย

การรักษา

อาการเสียงดังรบกวนในหู
ในปัจจุบันยังไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งที่ดีที่สุด
ผู้ป่วยอาจจะต้องมาติดตามผลการรักษา
อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผลการรักษาเป็นที่พอใจ
และไม่รบกวนการใช้ชีวิตประจำวัน

MENARINI

สนับสนุนการจัดพิมพ์โดย
บริษัท เอ. เมนารินี (ประเทศไทย) จำกัด

TH-TEB-062022-050

วืง วืง...

(Tinnitus)

เสียงดังรบกวนในหู

ภัยที่ไม่เสียงบ!!

โดย **พว.จิรณิภย์ ชัยพุทธานุกุล**
ภาควิชาโสต ศอ นาสิกวิทยา
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

เสียงดังรบกวนในหู

คือ การรับรู้เสียงที่ไม่มีต้นกำเนิดเสียงจากภายนอก มักเป็นลักษณะเสียงไม่มีความหมาย เช่น เสียงลม เสียงเครื่องจักร เสียงวี๊ด เสียงซ่า ๆ เสียงคล้ายจิ้งหรีด เป็นต้น ขึ้นอยู่กับสาเหตุที่ทำให้เกิดเสียงนั้น

โดยเสียงรบกวนในหู

แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. เสียงรบกวนที่ทั้งผู้ป่วยและผู้ตรวจได้ยินเสียง (Objective tinnitus)

ซึ่งสามารถแบ่งตามลักษณะของเสียงรบกวนเป็น 2 ลักษณะ คือ

• เสียงดังในหูเป็นจังหวะตามชีพจร (Pulsatile tinnitus)

ซึ่งเกิดจากความผิดปกติที่เกี่ยวกับเส้นเลือดในหูสมอง หรือจากลำคอ

• เสียงดังในหูที่ไม่เป็นจังหวะตามชีพจร (Non-pulsatile tinnitus)

เช่น จังหวะเสียงที่เกิดจากกล้ามเนื้อบริเวณหูมีการกระตุก

2. เสียงรบกวนที่ผู้ป่วยได้ยินเพียงผู้เดียว (Subjective tinnitus)

โดยบุคคลรอบข้างไม่ได้ยินและตรวจไม่พบเสียงรบกวน โดยเสียงรบกวนลักษณะนี้อาจมีความสัมพันธ์กับภาวะประสาทหูเสื่อม ประวัติสูญเสียการได้ยินในอดีต การสูญเสียการได้ยินตามอายุ การได้ยินเสียงดังเป็นเวลานาน หรือการถูกระตุ้นด้วยเสียงดังมากๆ

ในกรณีที่มีเสียงรบกวนในหูมาก

จนรบกวนการใช้ชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดความวิตกกังวลจนไม่สามารถทำงานได้ หรือนอนไม่หลับ ผู้ป่วยควรเข้ารับการตรวจเพื่อหาสาเหตุของเสียงเหล่านั้น โดยแพทย์จะทำการซักประวัติตรวจร่างกาย ตรวจระดับการได้ยิน ตรวจการได้ยินระดับเส้นประสาทและก้านสมอง รวมถึง อาจพิจารณาส่งตรวจด้วยภาพถ่ายทางรังสี เช่น เอกซเรย์คอมพิวเตอร์ หรือ เอกซเรย์คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าร่วมด้วย เพื่อหาสาเหตุและเลือกวิธีการรักษาที่เหมาะสม

เสียงรบกวนในหู

ที่เกิดขึ้นจากประสาทหูเสื่อม

ตามทฤษฎีเชื่อว่า การเกิดเสียงรบกวนในลักษณะนี้เกิดจากความผิดปกติที่บริเวณหูชั้นใน และมีความเกี่ยวข้องกับการนำกระแสประสาทไปยังสมองส่วนกลาง ถ้าหูชั้นในมีการเสื่อมสภาพ จะไม่สามารถเปลี่ยนพลังงานเสียงให้เป็นกระแสประสาทที่ดีได้ ทำให้สมองส่วนที่เกี่ยวกับการได้ยินได้รับกระแสประสาทที่ผิดเพี้ยนหรือไม่ครบถ้วนไป เมื่อสมองได้รับรู้ที่เกิดความผิดปกติขึ้น สมองจะทำงานเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการสร้างเสียงรบกวนสะท้อนกลับมาให้ได้ยิน ทำให้คนไข้อย่างรายได้ยินเสียงรบกวนนี้ตลอดเวลา แต่ในบางรายอาจได้ยินเป็นครั้งคราว เช่น ในเวลาที่มีความเครียด เหนื่อย พักผ่อนน้อย หรืออยู่ในที่เงียบ ๆ อาจทำให้เสียงรบกวนในหูดังเพิ่มขึ้น และส่งผลให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่แย่ลงได้

